

Khiêng nước

Thơ Luân Hoàn
nhạc Phan Ní Tân (n.d.)

ANDANTE (Vừa phải)

Một cái thùng con con Một đoạn tre nhỏ nhỏ Chỉ thương chịu nặng hơn lâu

lâu hơi cau có Em đi trước run run Đàn nghiêng vì vai thấp

Đốc đá vấp luôn luôn Thùng va vào sau gót Một đôi lần em khóc Ngồi
Chỉ mặc em đừng hát Chiều

chùi vết máu tươi Rắc lên chút đất bột Thế mà vui rất vui
vàng nắng zưng mau Giếng trong xanh nước

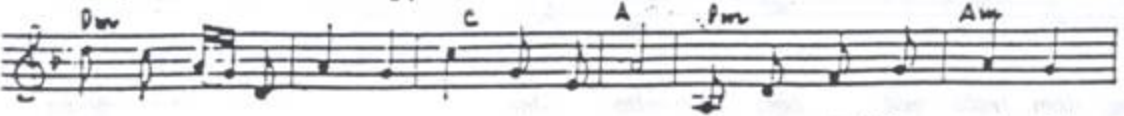
ngọt Uống lưng một vành gàu Ngày qua ngày qua vội Mới đó, thế mà

già Chỉ chông con lăn độn Em bỏ xứ bỏ nhà Ở đây trời đẹp lắm Sao

chàng hề thấy vui Chẳng phải vì em khổ Chợt nhớ nhà đấy thôi!

Ước chi được nhỏ lại! Như những ngày trẻ thơ Cùng chị đi khiêng nước Bát

nồng nọc vọc chơi Giếng trong xanh nước mát Uống lưng một vành

gàu Chỉ mặc em đừng hát Chiều nắng vàng tâu con

Phan Ní Tân
14.8.56